

NADACE VIA

REVITALIZACE VEŘEJNÉHO PROSTORU V OBCI ČEPICE

PŘÍPADOVÁ STUDIE PROJEKTU

SOUHRN

Čepice jsou malá obec na jihozápadě Čech. Přestože většina obyvatel pracuje mimo obec, o večerech a víkendech se zde odehrává bohatý společenský život, který organizují zejména místní hasiči. Žádost o grant od Nadace Via byla iniciativou Jiřiny, která je aktivní občankou. Nikdo v obci neměl zkušenost s psaním grantových žádostí a realizací strukturovaného projektu. Ve fázi příprav projektu a plánování revitalizace prostranství s veřejností projekt brzdilo neporozumění mezi cíli a postupy nadace a cíli a obvyklým způsobem práce realizátorů a různými názory v rámci jejich týmu. Nevýhodou byla také nízká míra zapojení odborného projektanta. Jakmile se projekt dostal do fáze fyzické obnovy a výstavby, nabral vysokých obrátek, a také začal všem dělat větší radost. Občané Čepic a příznivci čepických hasičů odpracovali pod vedením Libora během dvou měsíců neuvěřitelných 1500 brigádnických hodin. Výsledkem projektu je obohacení všemi využívaného prostranství u hasičské klubovny. Byl zbudován venkovní altán s krbištěm, venkovní posilovna pro dospělé, opičí dráha pro větší děti a tunel s klouzačkou pro menší děti, které od jara do podzimu využijí místní obyvatelé, jejich rodiny, přátelé a návštěvníci hasičských akcí a v létě také vodáci z kempu.

Členové a členky realizátorského týmu oceňují, že se díky projektu naučili novým dovednostem, jako je například psaní projektů a komunikace v týmu, a také, že se při překonávání těžkostí dozvěděli něco nového o sobě samých. Další dotazování oceňují výsledek společné práce, zlepšení komunikace v obci a demokratický způsob rozhodování o prioritách výstavby. Zdá se, že se také zlepšily vztahy s obcí Rabí, která oceňuje vlastní iniciativu čepických, a projekt spolufinancovala.

Hlavními doporučeními pro další pokračování programu jsou: individualizovat podporu projektům v programu tak, aby byly zohledněny místní potřeby, absorpční kapacita obce a míra zkušeností s obdobnými aktivitami. Jasně definovat principy programu, ale nechat ho otevřený různým typům žadatelů a projektů. Při konzultování se zaměřit na důkladné mapování a dotazování, které utvoří podklad pro doporučené postupy. Udržet rovnováhu mezi plánováním a fyzickou realizací, protože je to často společná fyzická práce, která lidi stmeluje.

„Ahoj holky, chci se s Vámi podělit o dojmy z Čepic. Můj názor je (a nejen můj), že přes všechny počáteční třenice a drhnutí v Čepicích projekt začíná splňovat účel.

Lidi se vážně dali dohromady, na brigády chodí bez přesvědčování, někteří pokaždé. Všechno funguje, každý se snaží přiložit nějak ruku k dílu, když už ne fyzicky, tak třeba někam dojet, vymyslet řešení nějaké situace, něco sehnat, něco upéct, a tak...“

(Jiřina, iniciátorka a členka realizačního týmu)

„Tak tolik z Čepic. Šly si vlastní cestou, někdy trochu jinou, než jsem se snažila je vést podle „osvědčeného“ modelu, ale zdá se, že to dobře dopadalo, někdo se posunul více, někdo méně, ale tak je to vždycky...“

(Lucie, konzultantka)

ÚVOD

Tato případová studie byla vypracována pro Nadaci Via, program Místo, kde žijeme. Jako příklad projektu v programu byl zvolen projekt "Revitalizace veřejného prostoru v obci Čepice". Projekt předložilo město Rabí, ale hlavním realizátorem byl Sbor dobrovolných hasičů v Čepicích, které jsou místní částí obce Rabí. Evaluační rozhovory a návštěvy v Čepicích probíhaly od října 2017 do prosince 2018. Případová studie je zamýšlena jako ukázka projektu pro prezentaci programu, a pro vnitřní potřeby Nadace Via jako podklad pro změny v nastavení programu Místo, kde žijeme.

Cílem externí evaluace formou zpracování případové studie byl podrobný popis typického projektu, který by sloužil jako ilustrace postupů programu Místo, kde žijeme, ověření jeho nastavení a jako zpráva dárce o fungování programu.

Výstupem práce je:

- Podrobný popis projektu
- Odpovědi na evaluační otázky

METODOLOGIE

Plánovaná metodologie byla porovnat stav v době před projektem (na začátku projektu) a po realizaci projektu (na konci). Nástroji použitými při sběru informací byly: studium dokumentů (viz. Seznam dokumentů), pozorování a polo-strukturované rozhovory na místě (viz. Seznam uskutečněných rozhovorů), písemné dotazování (v otázkách cílených na nastavení programu, viz. Otázky evaluace). Dotazovanými byli realizační tým a účastníci akcí, konzultantka projektu a náhodně vybraní obyvatelé obce.

Tato metodologie byla v průběhu projektu upravena podle situace v místě a potřeb zadavatele - Nadace Via. Projekt v Čepicích se rozjížděl pomalu a ze začátku panovalo nepochopení mezi cíli a postupy Nadace Via a představami realizátorů. Z důvodu nezatěžování realizátorů a komunity dalšími intervencemi (opakované dotazování) bylo omezeno písemné dotazování zaměřené na nastavení programu. Pro doplnění evaluace o zjištění z oblasti nastavení programu byla skupina dotazovaných rozšířena o členy hodnotící komise a manažery programu Místo, kde žijeme. Dále byly doplňující rozhovory vedeny přes telefon a jednotlivé dotazy upřesňovány přes e-mail.

PODROBNÝ POPIS PROJEKTU

ČEPICE – POPIS OBCE

Obec Čepice leží v Plzeňském kraji, blízko hranice s Jihočeským krajem, na řece Otavě. Díky splavné řece je známá především vodákům. Spadá pod obec Rabí známou svým hradem.

V obci Čepice žije 78 stálých obyvatel, složených z potomků tradičních selských rodů a trvale žijících bývalých chalupářů. V obci téměř není nová výstavba kvůli omezením daným rozvodňující se řekou. Občané Čepic nemají pracovní uplatnění v místě, dojíždějí do blízkých měst nebo do německého pohraničí. V obci není škola, školka nebo provozovny, které by život v obci během dne oživovaly. Přes den se v obci vyskytují děti a důchodci, v letní sezoně pak turisté a vodáci.

Díky aktivnímu Sdružení dobrovolných hasičů se v Čepicích koná mnoho společenských akcí, do kterých se zapojuje většina obyvatelstva. Na vrcholné akce, jako je například obnovený Masopustní průvod, se sjíždí i mnoho přátel a příznivců a počet účastníků přesahuje počet obyvatel. Jiné sdružení v obci činnost nevyvíjí. V obci se vyskytují různé politické preference a názory na řízení věcí veřejných.

V minulých letech hasiči a jejich příznivci společně obnovili vlastními silami ve vsi kapličku. Z popudu v obci žijícího kytaristy Lubomíra Brabce byla na mostě přes Otavu vztyčena socha Jana Nepomuckého, na níž ve sbírce přispělo mnoho čepických občanů.

ŘEŠENÁ PLOCHA

Řešenou plochou byla louka na okraji obce, která je ohraničena řekou, hasičskou klubovnou, příjezdovou cestou ke klubovně a soukromou zahradou. V létě je louka využívána jako vodácký kemp. Jde o travnatou plochu, při příjezdové cestě je několik vzrostlých stromů.

Jde o živé místo, kam opravdu všichni chodí, a které využívají. Bylo to vidět i při brigádách. Paralelně s brigádami probíhaly jiné akce, ať již organizované hasiči – stavba májky, dětský den nebo soukromé akce – svatba.

V obci je také náves s kapličkou a hospodou, kde je sice sál, ale otevírá se jen na objednané akce. Proto se téměř všechny akce odehrávají v hasičské klubovně a na přilehlém prostranství – řešené ploše.

JAK PROJEKT VZNIKAL

S nápadem na projekt na úpravu veřejného prostoru v Čepicích přišla jedna z aktivních čepických obyvatelek Jiřina. Z Facebooku se dozvěděla o programu Místo, kde žijeme a oslovila starostu čepických hasičů, Ladislava, jako představitele jediného aktivního čepického spolku s návrhem na podání žádosti. Společně zavolali starostovi Rabí, který potom na schůzce přislíbil podporu obce a přislíbil povinné spolufinancování. Komplikací bylo, že do uzávěrky pro přijímání přihlášek zbývaly čtyři dny. Jiřina projekt konzultovala i s Nadací Via, od které se jí dostalo rad a povzbuzení, aby přes nezkušenost a omezený čas na přípravu projekt napsala a podala.

Jiřina žije v obci 8 let, nepatří tedy mezi starousedlíky. Je však aktivní občankou, účastní se akcí pořádaných hasiči, a například nacvičuje s čepickými dětmi vánoční divadelní představení.

Motivací podat projekt bylo, že se Jiřina domnívala, že v obci chybí pěkné místo k setkávání, a také si chtěla vyzkoušet podat žádost o grant a spolupracovat s Nadací Via.

VÝBĚROVÝ PROCES

Při hodnocení projektů a objíždění projekt figuroval mezi osmi projekty, které celkem jasně směřovaly k získání grantu. Celkově přišlo do tohoto ročníku 2017/2018 25 žádostí. Oproti minulým ročníkům, kdy se udělovalo pět třístatisíkových grantů, se jich v tomto ročníku udělovalo osm.

Při rozhovoru, který probíhal v rámci objíždění projektů, a kterého se zúčastnil starosta Rabí, starosta hasičů a Jiřina, se aktivně hlásili k účasti na projektu, například k účasti na seminářích. Co se týče využití plochy, mluvili o aktivitách pro děti a zkulturnění prostředí. Od konzultanta očekávali pomoc s plánovacími setkáními a administrativou.

NEJISTÝ ZAČÁTEK

Po úspěchu s přidělením grantu následovalo překvapení a euforie. Rychle ale nastoupily také obavy z celého procesu. Z vedení projektu dočasně vypadly dvě klíčové osoby a přes snahu Nadace Via a konzultantky se nedařilo projekt nastartovat. Na hasičské schůzi, kde byli přítomní seznámeni s projektem došlo k bouřlivé diskusi, ale bez závěrů. Na úvodním semináři Nadace Via v říjnu 2018 byl zastoupen pouze Libor, jeden z klíčových organizátorů u hasičů, který se doposud projektu nezúčastnil a není jasné, jaké informace a komu ze semináře předal. Jiřina, iniciátorka projektu, se musela z projektu částečně stáhnout z rodinných důvodů. Starosta hasičů Ladislav se projektu dále aktivně nezúčastnil ze zdravotních důvodů.

První schůzky týmu a konzultantky v říjnu v Čepicích se tak zúčastnili 4 lidé. Nedařilo se dohodnout doplnění týmu, rozdělení pravomocí, harmonogram, pravidelnou komunikaci s konzultantkou, ani způsob informování o projektu. Diskutovala se možnost využít grant na rozšíření stavby klubovny a opravu střechy. Diskutovala se i možnost vrácení grantu, pokud není možné ho využít na rozšíření a rekonstrukci klubovny. Vystaly také otázky nad tím, zda řešené území nespadá do záplavové zóny, a tudíž na něm není možné stavět, nebo je nutné schválení Povodím Vltavy. V listopadu a prosinci nikdo z Čepic s nadací a konzultantkou nekomunikoval. Důvodem bylo zřejmě časové vytížení (spousta akcí před Vánoci) a pocit čepických, že není kam spěchat.

Pro konzultantku byl nedostatek komunikace a nedostatek vůle učit se novým věcem ze strany realizátorů frustrující:

Já přemýšlím o tom, zda má moje práce pro tento projekt a obec smysl. (Lucie, konzultantka)

Přesto tým její snahu zpětně oceňuje:

Nejužitečnější byl konzultant, který neustále "otravoval" a člověk musel." (Libor, vedoucí realizačního týmu)

Konzultantka se sešla se starostou Rabí a vyjasnila se situace se záplavovou zónou s tím, že řešené území částečně spadá do rozlivové zóny, ale drobné úpravy by neměly být pro schválení Povodím Vltavy problém. Také si starosta s konzultantkou vyjasnil, že jakékoliv využití grantu na klubovnu, nebo na základovou desku pro budoucí klubovnu, je pro Nadaci Via nepřijatelné, protože to je v rozporu s vyhlášením a zaměřením programu.

V lednu se komunikace obnovila. Na seminář o fundraisingu (20. - 21. 1. 2018) jely za Čepice Lenka a Karolína, které do projektu zatím nebyly zasvěceny a neměly o něm mnoho informací. Na semináři s nimi konzultantka strávila několik hodin vysvětlováním principů programu a harmonogramu projektu, aby se informace dostaly k více členům týmu v Čepicích.

DOTAZNÍKY A 1. PLÁNOVACÍ SETKÁNÍ

V lednu realizační tým vytvořil dotazník s otázkami na priority pro výstavbu na řešené ploše, který byl spolu s pozvánkou na 1. veřejné plánování roznesen po všech domů v Čepicích. Distribuováno bylo celkem 115 kusů dotazníků s pozvánkou, vrátilo se 72. V dotaznících převažovala přání na ohniště a dětské hřiště.

V sobotu 27. 1. 2018 se v Čepicích v příležitostně otevřeném Hostinci U Polenu sešlo 41 lidí, což je více než polovina obyvatel Čepic. Plánování se zúčastnili také dva přizvaní projektanti/architekti jako možní tvůrci návrhu. Plánování bylo týmem pěkně připravené včetně velké ortofoto mapy a slepých map, flipchartu a občerstvení. Konzultantka připomněla principy a význam komunitního plánování, představila harmonogram průběhu typického projektu a fotografie z inspirativních míst vzniklých komunitním plánováním. Přítomní se zapojili do plánování možného využití řešeného prostoru. Při hlasování vyhrál altán/zastřešené ohniště, workoutové a posilovací stroje a dětské hřiště.

**„Vybralo se to, co tam mělo být, v demokratickém procesu.“
(realizační tým)**

SPOLUPRÁCE S ARCHITEKTEM

Přes opakované doporučení angažovat pro práci na veřejném prostoru krajinného architekta a nabídky kontaktů na možné krajinné architekty, byl nakonec bez výběrového řízení nebo posouzení více nabídek pověřen spoluprací projektant dlouhodobě spolupracující s obcí Rabí. Projekt tak bohužel postrádá architektonické řešení.

Jako zadání pro práci dostal projektant výstupy z plánovacích setkání a fotky možných herních prvků. S projektantem komunikoval hlavně pan starosta a později vedoucí stavebních prací, ale sešla se s ním i konzultantka. Díky tomu byly dodrženy požadavky a priority navržené a odsouhlasené obyvateli.

INTERVENCE NADACE VIA

Vzhledem k tomu, že zástupci projektu komunikovali s konzultantkou i Nadací Via s velkými prodlevami a nedodržovali některá dohodnutá pravidla (např. počet účastníků na seminářích, proces výběru architekta), vydala se 10. dubna do Čepic na schůzku manažerka programu Místo, kde žijeme. Cílem bylo ujistit se, že v Čepicích opravdu o projekt stojí a chtějí vylepšit nejen místo, ale i vztahy.

Výsledkem schůzky bylo znovu určení Jiřiny na pozici komunikační spojky s konzultantkou a Nadací Via a vzájemné ujištění o tom, že program svým přesahem ke kultivaci vztahů v obci je žádoucí a má svůj dopad, i když je to někdy těžké v místě prosadit.

„Je jasné, že tento projekt není komunitní tak, jak my si to představujeme. Nicméně se zdá, že pro místní lidi význam má.“

Helen Lenda, Nadace Via

2. PLÁNOVACÍ SETKÁNÍ

Na druhé setkání v sobotu 1.6. 2018 v Čepicích přišlo 36 lidí. Projektant prezentoval možné prvky na ploše, podobu altánu s krbištěm a jeho umístění. Diskutovalo o možných prvcích a variantách umístění altánu.

Projektant neměl zkušenosti s vedením diskuse s veřejností. Konzultantka pomáhala diskusi strukturovat, což zpětně oceňoval jak projektant, tak účastníci. Hlasováním se vybírala definitivní podoba prvků a nejvhodnější umístění altánu s krbištěm.

Z rozhovorů s lidmi jsem vyrozuměla, že jsou s výsledkem spokojeni, jsou rádi, že se něco děje, jsou připraveni jít na brigády a těší se na výsledek.

(Lucie, konzultantka)

DALŠÍ FUNDRAISING

Z plánování vyplynulo, že na projekt nebude stačit 300.000 Kč od Nadace Via, ani 81.000 Kč jako spolufinancování od obce Rabí. Rabí proto svoji spoluúčasť navýšila nakonec na 194.000 Kč.

Velké množství peněz se ušetřilo dobrovolnou prací brigádníků, domácím občerstvením, poskytnutím dopravy a náradí. Probíhal i další fundraising, například Hasit Velké Hydčice poskytl velké množství zeminy zdarma.

INFORMOVÁNÍ A PROPAGACE

V rámci obce se účastníci svolávali tradičními způsoby: letáky do schránek a hlavně sms zprávami. Svolávání účastníků brigád, organizaci práce a koordinaci externích dodavatelů se věnoval zejména Libor, který v době realizace věnoval projektu veškerý volný čas. Množství ruchu a činnosti na místě realizace pak nalákalo další lidi. Navenek vyšly dva články v místním tisku.

Mockrát jsme si za tu dobu lezli na nervy, navzájem se štváli, ale spravedlivě musím říct, že kdyby Libor nezafungoval, nikdy bychom to nedotáhli. Lidi za ním šli a poslední tři měsíce trávil veškerý volný čas organizací a prací pro projekt."

Jiřina, členka týmu

REALIZACE, ROSTOUCÍ MOTIVACE A RADOST

Po 2. plánovacím setkání komunikace mezi zástupci projektu, konzultantkou a nadací opět usnula. Nedařilo se získat informace o postupu projektu, plánovaných termínech brigád a termín dokončení (31. října) se blížil.

7. 8. 2018 ovšem vypukly brigády pod vedením Libora a čepičtí projevili svoji silnou stránku. Celkem se od srpna do října konalo 22 registrovaných brigád, při kterých dobrovolníci odpracovali 1500 zaznamenaných hodin. Kromě toho věnovali dobrovolníci realizaci projektu mnoho dalších hodin věnovaných komunikaci s dodavatelem materiálu, dopravou, zapůjčení vlastních vozidel (kamion) a nástrojů, nemluvě o expertize (např. stavební dozor). Na brigádách bylo vždy zajištěno občerstvení ze zdrojů hasičů a z domácích zdrojů, vedla se prezence, existuje spousta fotek.

Čepičtí nikdy nezapomněli na malou oslavu. Členové týmu rušili dovolené, připravovali materiál na vlastní zahradě, zaskakovali na plochu v každé volné chvíli. Tři měsíce žila obec hlavně touto stavbou.

„I když to nebylo jednoduché, dokázali jsme si, že když o něco jde, umíme táhnout za jeden provaz. Sblížilo nás to.“

(realizační tým)

Vyskytla se spousta překážek. Dlouho dopředu domluvený pokrývač zakázku těsně před realizací zrušil. Objednané dřevo najednou nebylo k dispozici. Do brigády přišla bouře. Členové týmu se nemohli dohodnout o nejlepším materiálu pro podlahu v altánu a mnoha dalších věcech. Závěr je ale pozitivní:

Díky tomuto projektu jsme se v obci začali více vnímat, naslouchat si a zjistili jsme, že přes rozdílnost názorů, které každý máme, jsme schopni společnými silami realizovat náročný projekt, natož se spolu domluvit.

(starosta Rabí)

ZÁVĚR

Přestože týmu v Čepicích dlouho trvalo, než přijal principy programu Místo, kde žijeme a nevyužil všechny příležitosti programem nabízené, výsledkem je vylepšené místo setkávání celé obce. Při náročné realizaci se podařilo zapojit do práce a setkávání nové sousedy, stmelit účastníky brigád a mít radost ze společně odvedeného díla.

ODPOVĚDI NA EVALUAČNÍ OTÁZKY

Níže jsou uvedeny hlavní evaluační otázky stanovené předem v metodologii.

1. Nastaly v průběhu projektu (pozitivní) změny v komunitě?
2. Zlepšily se díky projektu schopnosti projektového týmu?
3. Změny fyzické – veřejné prostranství
4. Nastavení programu
5. Program a projekty ročníku 2017-2019 celkově

1. NASTALY V PRŮBĚHU PROJEKTU (POZITIVNÍ) ZMĚNY V KOMUNITĚ?

Podle realizačního týmu byla vzájemná komunikace tím nejtěžším v rámci projektu. Mezi členy týmu i dalšími obyvateli nepanovala shoda na prioritách pro výstavbu, které se musely vyjasnit v průběhu plánování a byl to náročný proces, při kterém docházelo ke konfliktům. Ale závěr je pozitivní.

Vztahy v obci jsou dobré. Ale díky projektu se ještě zlepšily. Všichni jsou hrdí na to, co dokázali. Lidé říkají, jak je společná práce bavila, že bylo fajn, že se lidi společně smáli, hecovali se, něco tvořili.

Díky projektu se zlepšila komunikace s městem Rabí. Čepičtí hasiči byli vždycky aktivní a nebáli se dobrovolné práce. Toto byl ale první větší projekt, který navíc přinesl i peníze. Město Rabí to oceňuje, a zároveň projekt vidí jako učící zkušenost pro hasiče, kteří díky tomu vědí, co to obnáší získat „dotaci“ a dodržovat její podmínky. Dalo by se říci, že Čepice získaly lepší postavení ve vztahu s Rabí.

Čepičtí nebyli pasivními obyvateli ani před realizací tohoto projektu. Nicméně díky projektu se zapojili i tři přistěhovalé rodiny, které se dříve veřejných akcí neúčastnily.

Plánovací setkání proběhlo za účasti 41 občanů, konzultantky a dvou možných projektantů/architektů. Konzultantka představila všem komunitní proces plánování harmonogram celého projektu a obrázky s inspirativními realizacemi.

Díky komunitnímu plánování je celá komunita srozuměna s tím, co se vybralo a že vybrání prvků proběhlo férově. Druhého setkání se účastnilo 36 lidí.

Čepice byly výjimečné tím, že se do plánování i výstavby zapojilo velké množství lidí, kteří v obci trvale nebydlí. Jsou to chalupáři, přátelé a příznivci, rodinní příslušníci.

2. ZLEPŠILY SE DÍKY PROJEKTU SCHOPNOSTI PROJEKTOVÉHO TÝMU?

Realizační tým projektu v Čepicích se naučil pracovat ve strukturovaném projektu s předem danými pravidly a harmonogramem. Vyzkoušeli si realizaci projektu „z dotace“.

Projekt byl pro realizační tým a čepické hasiče tréninkem v komunikaci v praxi. Obstáli, ale považují to za nejtěžší část projektu. Iniciátorka projektu si ověřila, že umí napsat projekt – žádost o grant. Tuto dovednost již znovu využila.

Díky demokratickým procesům, který program Místo, kde žijeme propaguje, v projektu dostali hlas i lidé, kteří obvykle v Čepicích nejsou v první linii. Jiřina, iniciátorka projektu, pokračuje ve své činnosti, která se odlišuje od tradičních akcí čepických hasičů a její role v komunitě je projektem posílena.

Podle zpráv realizačního týmu bylo nejhorších devět měsíců od získání grantu, než se začalo s fyzickou realizací. Vyskytly se pochyby, jestli to tým vůbec dokáže. Zdá se však, že díky tomu, že si prošli touto kritickou fází, měli o to větší radost z úspěchu finální realizace. Vedoucí realizačního týmu se osvědčil jako organizátor a dokázal svým nasazením motivovat ostatní.

Pro konzultantku byl projekt v Čepicích prvním samostatným projektem. Pracovala s velkým nasazením a nejistota a nedůvěra Čepických z počátku projektu byla pro ni zklamáním.

Projekt v Čepicích se potýkal se změnami ve vedení projektu, a také s velkým vytížením vedoucích projektu. Původní vedoucí se z vedení projektu úplně stáhnul kvůli nemoci, iniciátorka projektu Jiřina se nemohla účastnit v začátcích projektu kvůli péči o rodiče, vedoucí realizace Libor je zaměstnaný a zároveň má firmu. Povedenou aktivitou bylo vytvoření, distribuce a zpracování dotazníku pro všechny obyvatele ohledně priorit pro výstavbu. Byl distribuován mezi 115 lidí, vrátilo se 72. V odpovědích převažoval altán a dětské hřiště. Tato aktivita byla zřejmě jasná, pochopitelná a snadno realizovatelná.

V projektu z počátku vážla komunikace mezi realizátory a konzultantkou a realizátory a Nadací Via. Když se komunikace s nadací ujala opět Jiřina Kábová – iniciátorka projektu, komunikace projektu se významně zlepšila.

V projektu v Čepicích nedošlo k využití informací a příležitostí k setkávání v rámci seminářů. Seminářů se účastnil malý počet lidí z Čepic, přes snahu a intervenci konzultantky nedošlo k předání informací k dalším členům týmu. Souvisí to s malou kapacitou týmu v Čepicích, a také s tím, že projekt se rozjížděl pomalu, s nejasnostmi a nedůvěrou. Kdyby semináře proběhly po úspěšné realizaci, možná by se zúčastnilo více lidí a aktivněji.

V Čepicích mnoho členů týmu, občanů a přátel věnovalo svůj čas, znalosti, nástroje, vozidla, materiál a jiným způsobem přispělo ke zdaru díla. Nicméně aktivní fundraisingové snahy neproběhly. V Čepicích spoléhají na spolufinancování obce. Obec Rabí projekt skutečně dofinancovala. Pro čepické bylo velkým výkonem a úspěchem už získání primárního grantu od Nadace Via. V průběhu realizace nebyl čas na další finanční fundraising a ten nebyl prioritou. Podařilo se získat darem materiál.

3. ZMĚNY FYZICKÉ - VEŘEJNÉ PROSTRANSTVÍ

Místo již bylo místem setkávání širokého spektra. Bylo obohaceno o prvky pro děti a pro fyzickou aktivitu dospělých. Díky demokratickému způsobu rozhodování a dvoukolovému plánování se v Čepicích vybudovalo místo, které mohou využívat obyvatelé i návštěvníci všech věkových kategorií a zájmů.

Úprava místa přinesla dvě hlavní věci. Zastřešené posezení s grilem, což byl prvek, o kterém hasiči dlouhou přemýšleli a chtěli ho pro pořádání svých společenských akcí. Dále pak tři prvky pro fyzické aktivity – venkovní posilovna pro dospělé, opičí dráha pro větší děti a tunel s klouzačkou pro menší děti. Díky úpravám na ploše byla přesunuta i buňka využívaná v létě jako pokladna kempu a je teď na lepším místě.

Nevyužitá zůstala historická památka sejpy (kopečky hlušiny zbylé po těžbě zlata) přímo sousedící s plochou. Místo mohlo získat na výjimečnosti a atraktivitě pro místní i návštěvníky. Je to důsledek jiných priorit týmu a faktu, že do projektu nebyl angažován krajinný architekt.

Hasiči mají další plány na rozvoj klubovny – rozšíření vnitřního prostoru. Díky zlepšení spolupráce s obcí Rabí lze očekávat, že k této akci v příštích letech dojde.

Nevyužitou příležitostí bylo, že do projektu byl zapojen projektant, nikoliv architekt, a to jen velmi omezeně. Projektoval vlastně jen altán s krbištěm. Nebyl zpracován celkový projekt pojednávající plochu, nedošlo k návrhu úprav zeleně. Projektant nebyl připraven na prezentaci na 2. plánovacím setkání. Prezentoval jen výběr prvků, nikoliv projekt.

Výsledná realizace je pozitivní ve smyslu toho, že splnila požadavky místních na zastřešené venkovní posezení pro společenské akce, a na atraktivní prvky pro dospělé, starší a mladší děti. Architektonicky však projekt nikdo neřešil a esteticky má minimální hodnotu. Lze předpokládat, že pokud by se architekt vybíral v širším procesu z více nabídek, byla by vybrána vhodnější osoba a přispělo by to k estetické hodnotě realizace.

V množství jiných témat k řešení a v celkově neformálním přístupu se v Čepicích neřešila certifikace herních prvků. Byly dodrženy požadavky dané blízkostí záplavového území.

Studie je výstupem 11. ročníku programu
"Místo, kde žijeme" realizovaném v období
2017-2019.

Zpracovala: Kristýna Fantová

Použité fotografie: Anna Šolcová

Děkujeme všem dárcům a partnerům programu!

Marka Bednar, Martin Kulík a další individuální dárci